

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 562

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 9 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 202 din 9 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2)—(4) din Codul de procedură civilă	2–4
	Decizia nr. 263 din 23 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun.....	5–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
82.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne și a Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne	8–15
	S.M.Ap./S-41. — Ordin al șefului Statului Major al Apărării privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor soldați și gradați profesioniști din Ministerul Apărării Naționale	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 9 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2)—(4) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2)—(4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală de fond funciar Bârnova în Dosarul nr. 8.832/245/2017 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.841D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.864D/2017, nr. 2.595D/2017 și nr. 2.146D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Ion în Dosarul nr. 20.734/280/2016 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă, ale art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ministerul Afacerilor Interne în Dosarul nr. 21.575/299/2015* al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, și ale art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Comisia locală de fond funciar Baia și primarul comunei Baia în Dosarul nr. 3.729/227/2017 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.864D/2017, nr. 2.595D/2017 și nr. 2.146D/2018 la Dosarul nr. 1.841D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând totodată că instanța constituțională a constatat, în precedent, constituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 17 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.832/245/2017, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate**

a dispozițiilor art. 906 alin. (2)—(4) din Codul de procedură civilă. Excepția a fost invocată de Comisia locală de fond funciar Bârnova într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare la plata unei sume datorate cu titlu de penalități.

8. Prin Încheierea din 4 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 20.734/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Ileana Ion într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de acordare a penalităților.

9. Prin Încheierea din 3 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 21.575/299/2015*, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Ministerul Afacerilor Interne într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe prin care s-a admis în parte cererea de obligare la plata sumei datorate cu titlu de penalități.

10. Prin Decizia nr. 1.352 din 12 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.729/227/2017, **Tribunalul Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Comisia locală de fond funciar Baia și primarul comunei Baia într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a admis cererea de obligare la plata unei sume datorate cu titlu de penalități.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că lipsa unei căi de atac împotriva încheierilor pronunțate de instanța de executare în cazurile prevăzute de alin. (2) și (3) ale art. 906 din Codul de procedură civilă încalcă accesul liber la justiție și reprezintă o restrângere a exercițiului acestui drept, care nu respectă condiția de proporționalitate prevăzută de art. 53 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă devin aplicabile, ca fundament al unei cereri de chemare în judecată întemeiată pe acest text de lege, doar în situația pronunțării unei încheieri fundamentate pe dispozițiile art. 906 alin. (1)—(3) din Codul de procedură civilă.

12. De asemenea se mai arată că instanța constituțională s-a pronunțat în mod similar, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prevedere similară din punctul de vedere al conținutului cu cea a art. 906 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

13. **Judecătoria Iași — Secția civilă, Judecătoria Pitești — Secția civilă, Tribunalul București — Secția a III-a civilă și Tribunalul Suceava — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

16. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare a Curții Constituționale, îl reprezintă dispozițiile art. 906 din Codul de procedură civilă. Având în vedere criticile de neconstituționalitate, Curtea va reține ca obiect al acesteia art. 906 alin. (2)—(4) din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(2) *Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.*

(3) *Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin. (2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației.*

(4) *Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților.”*

20. În legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă faptul că, după ce a fost sesizată, dispozițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă au fost modificate prin Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, având în prezent următorul cuprins: „*Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecăruia termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlul executoriu, până la stingerea ei completă.*” Însă, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile legale criticate.

21. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, egalitatea și

imparțialitatea justiției și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea se invocă și dispozițiile art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 5 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 8 mai 2017, Decizia nr. 272 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017, Decizia nr. 380 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 22 august 2017, și Decizia nr. 525 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, sau Decizia nr. 624 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 5 martie 2019.

23. Curtea a statuat că finalitatea soluției legislative criticate constă în determinarea debitorului rău-platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el o poate executa, prin aplicarea unei amenzi civile stabilite pe zi de întârziere până la data executării. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității ca exigență imperativă a executării silite. Așa fiind, ar fi illogic și contrar finalității urmărite ca încheierea de obligare a debitorului la plata amenzii civile să fie supusă unor căi de atac. Consacrarea caracterului definitiv al acestei încheieri este deci în deplină concordanță cu finalitatea reglementării, fără ca prin aceasta să se încalce prevederile art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție, întrucât, așa cum Curtea a statuat în mod constant, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate căile de atac și deci la toate gradele de jurisdicție, legiuitorul fiind suveran în a limita, pentru rațiuni impuse de specificul domeniului supus reglementării, un atare acces.

24. Curtea a reținut de asemenea că, potrivit art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. Prin urmare, debitorul are la îndemână calea contestației la executare pentru înlăturarea sau reducerea penalității stabilite de instanță, caz în care instanța va pronunța o hotărâre care poate fi atacată cu apel, potrivit art. 718 din Codul de procedură civilă.

25. Curtea a învederat totodată, că, prin Decizia nr. 16 din 6 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că, având în vedere caracterul specific al executării obligațiilor de a face sau de a nu face, ce au în vedere contribuția esențială a debitorului (spre deosebire de obligațiile de a da, ce presupun predarea unui bun, care, în cazul refuzului executării voluntare, pot fi duse la îndeplinire prin formele executării silite directe sau indirecte), a determinat necesitatea reglementării unor mijloace specifice de constrângere a debitorului obligațiilor cu caracter personal, *intuitu personae*.

26. Prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, s-a introdus, ca o noutate absolută în legislație, reglementarea unui nou mecanism pentru executarea obligațiilor de a face sau de a nu face, care nu pot fi aduse la îndeplinire prin alte persoane. Așa fiind, prin art. 905 din Codul de procedură civilă (devenit art. 906 după republicarea din 10 aprilie 2015) s-a prevăzut posibilitatea

obligării debitorului la penalități de întârziere, ce vor fi încasate de către creditor, acestea reprezentând un mijloc indirect de constrângere a debitorului de a-și îndeplini obligațiile prevăzute în titlul executoriu. S-a consacrat astfel, spre deosebire de vechea reglementare, dreptul creditorului de a folosi orice mijloc legal pentru a-l determina pe debitor să execute el însuși obligația, în natură. Astfel, natura juridică a penalităților este aceea de mijloc juridic de constrângere indirectă pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, acestea putându-se acorda independent de existența unui prejudiciu. Penalitățile nu se identifică cu daunele-interese compensatorii sau moratorii, fiind distincte de acestea prin finalitatea lor juridică, de sancțiune de drept procesual civil aplicată de instanța de executare debitorului pentru a-l constrânge să execute o obligație de a face sau de a nu face ce implică un fapt personal, menită să înfrângă rezistența debitorului și care constă în obligarea acestuia la plata unei sume de bani în favoarea creditorului, pe zi de întârziere, fie într-o sumă fixă, fie într-un anumit procent, atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu. Întrucât penalitatea are un caracter provizoriu, nu este lichidă și nici exigibilă, încheierea prin care instanța a obligat debitorul la plata de penalități nu este susceptibilă de executare. De aceea legiuitorul a permis creditorului ca, în termen de trei luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalităților în care debitorul nu își execută obligația, să se adreseze din nou instanței de executare cu o cerere prin care să solicite stabilirea sumei finale pe care debitorul trebuie să o plătească cu titlu de penalități, cerere asupra căreia instanța se va pronunța prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților. Totodată, legiuitorul a permis numai înlăturarea sau reducerea penalităților, pe calea contestației la executare, în condițiile art. 906 alin. (5) din Codul de procedură civilă, fără să prevadă și posibilitatea solicitării succesive a sumei definitive datorate cu acest titlu. Natura juridică a penalităților, scopul reglementării lor, precum și asigurarea realizării efective a dreptului creditorului înscris în titlul executoriu, în corelare cu art. 1.516 din Codul civil, art. 1.527 din Codul civil și art. 906 alin. (7) din Codul de procedură civilă, conduc spre o astfel de interpretare.

27. Așa fiind, prin decizia precitată, Înalta Curtea de Casație și Justiție a subliniat că penalitățile sunt un mijloc juridic lăsat la îndemâna creditorului, reglementat de legiuitor cu scopul de a obține constrângerea debitorului la executarea în natură a

obligației cu caracter personal, fără a reprezenta valoarea prejudiciului suferit de creditor. Penalitățile nu au un caracter reparator, nu au drept scop acoperirea prejudiciului suferit de creditor, ci constituie un mijloc juridic de constrângere indirect pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor și se pot acorda independent de despăgubirile la care creditorul este îndreptățit în temeiul art. 892 din Codul de procedură civilă, cele două categorii de sume având o natură și o finalitate juridică diferite. Este de subliniat faptul că încheierea pronunțată în condițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă se bucură de autoritate de lucru judecat provizorie doar în ceea ce îl privește pe debitor, deoarece, în cazul acestuia, legiuitorul a prevăzut în mod expres la alin. (5) că dacă execută obligația prevăzută în titlul executoriu poate solicita reducerea sau înlăturarea sumei stabilite cu titlu de penalități pe calea contestației la executare, dovedind existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării. Pentru creditor, legiuitorul nu a oferit un mijloc procedural pentru corelativă majorare a sumei deja stabilite, încheierea fiind, pentru acesta, definitivă și executorie potrivit art. 906 alin. (4) și (6) din Codul de procedură civilă, fără a-l lipsi însă de calea distinctă a solicitării unor despăgubiri pentru acoperirea integrală a prejudiciului în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă și ale dreptului substanțial comun.

28. Având în vedere natura juridică diferită a celor două categorii de sancțiuni, se constată că exigențele constituționale sunt diferite în privința căilor de atac ce pot fi exercitate în privința hotărârilor. Prin urmare, dacă amendarea conducătorului autorității este expresia unui raport de drept administrativ, aplicarea de penalități în condițiile art. 906 din Codul de procedură civilă reprezintă o sancțiune civilă de constrângere de drept comun. Așadar, soluția și considerentele Deciziei nr. 898 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 26 februarie 2016, prin care Curtea a constatat că soluția legislativă potrivit căreia încheierea prevăzută de art. 24 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 este „definitivă” este neconstituțională, nu își găsesc aplicarea în prezenta cauză.

29. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția adoptată și argumentele ce au stat la baza deciziilor menționate se mențin și în cauza de față.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Comisia locală de fond funciar Bârnova în Dosarul nr. 8.832/245/2017 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Ileana Ion în Dosarul nr. 20.734/280/2016 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, de Ministerul Afacerilor Interne în Dosarul nr. 21.575/299/2015* al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Comisia locală de fond funciar Baia și primarul comunei Baia în Dosarul nr. 3.729/227/2017 al Tribunalului Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 906 alin. (2)—(4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Pitești — Secția civilă, Tribunalului București — Secția a III-a civilă și Tribunalului Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 263

din 23 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, excepție ridicată de Societatea Șoșa & Șoșa — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.401/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.306D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea sectorul 4 al municipiului București, prin primar Daniel Băluță (în locul Direcției Generale de Poliție Locală a Sectorului 4, reorganizată prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 nr. 7 din 31 ianuarie 2018), a depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că autoarea excepției a fost sancționată contravențional pentru nerespectarea prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 349/2002, care interzice fumatul în spații închise, iar critica de neconstituționalitate vizează art. 3 alin. (2) al aceluiași act normativ. Învederează faptul că în situația în care Curtea va trece peste această inadmisibilitate, textul de lege criticat pentru neconstituționalitate este suficient de bine redactat și de clar pentru a permite înțelegerea sensului acestuia, sintagma „*exclusiv*” având semnificația de excludere a oricărui altor posibilități decât cele prevăzute expres de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 28 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.401/4/2017, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Șoșa & Șoșa — S.R.L. din București cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect anularea unui proces-verbal de contravenție, în contradictoriu cu Direcția Generală de Poliție Locală a Sectorului 4 București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că prevederea de lege este neclară din perspectiva folosirii sintagmei „*exclusiv*”, întrucât aceasta este susceptibilă de două înțelesuri, și anume: „*doar*” și „*cu excepția*”. Arată că aceste înțelesuri sunt opuse și schimbă în totalitate sensul și aplicabilitatea întregului alin. (2) al art. 3 din Legea nr. 349/2002. Astfel, având înțelesul „*doar*”, reglementarea criticată s-ar citi, făcând abstracție de ordinea cuvintelor, „*doar* în zona de tranzit a aeroporturilor, cu respectarea următoarelor condiții, fumatul este permis numai în camerele special amenajate”. Având înțelesul „*cu excepția*”, sensul reglementării criticate ar deveni „*cu excepția zonei de tranzit a aeroporturilor, cu respectarea următoarelor condiții, fumatul este permis numai în camerele special amenajate*”, sau, reformulat, „*oriunde, mai puțin în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale, fumatul este permis numai în camerele special amenajate, dacă următoarele condiții sunt îndeplinite...*”.

7. În acest context menționează faptul că, mai mult decât a avea legătură cu cauza, atribuirea unuia sau altuia dintre sensurile mai sus menționate sintagmei „*exclusiv*” determină în mod hotărâtor temeinicia procesului-verbal atacat. Așa fiind, nelămurirea autoarei excepției de neconstituționalitate este aceea dacă îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 permite fumatul doar în zonele de trecere din aeroporturi sau oriunde altundeva decât în zonele de trecere din aeroporturi (exemplu concret fiind spațiul deținut de aceasta).

8. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, iar prevederile de lege criticate îndeplinesc condițiile de previzibilitate, precizie și claritate a legii din perspectiva dispozițiilor constituționale invocate, existând elementele necesare pentru a permite în mod rezonabil destinatarilor să își regleze conduita în funcție de prescripțiile ei.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că utilizarea termenului „*exclusiv*” în cuprinsul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 nu este de natură să atragă asupra normei juridice caracterul de neclaritate și imprevizibilitate, acesta având semnificația de „*exceptând*”, „*în afară de*”. Consideră că autoarea excepției de neconstituționalitate reformulează textul de lege pentru a induce dubii cu privire la sensul termenului „*exclusiv*”, ceea ce contravine regulilor de interpretare a unui text normativ, întrucât orice destinatar al unei norme juridice poate afirma în mod arbitrar că nu a înțeles sensul normei și de aceea nu a putut să își adapteze conduita personală la textul criticat. Așa fiind, Guvernul apreciază că formularea textului este clară și conține suficiente criterii obiective pentru destinatarul normei juridice, astfel încât acesta să poată determina cu exactitate spațiul în

care este permis fumatul, iar în susținerea punctului său de vedere invocă considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 73 din 27 ianuarie 2011.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 7 din Legea nr. 15/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 1 februarie 2016. Potrivit textului de lege criticat, *„Fumatul este permis numai în camere special amenajate, exclusiv în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale, cu respectarea următoarelor condiții:*

- a) să servească exclusiv fumatului;
- b) să nu fie spațiu de trecere sau de acces în spații publice închise;
- c) să fie dotate cu sisteme de ventilație funcționale care să asigure eliminarea fumului din tutun, cu presiune negativă;
- d) să fie dotate cu scrumiere și extincatoare și amenajate în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind prevenirea și stingerea incendiilor;
- e) să fie marcate la loc vizibil cu indicatoare: *«Cameră pentru fumat», «Loc pentru fumat».*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), în componenta referitoare la claritatea și previzibilitatea normei juridice.

15. Examinând criticile formulate, Curtea reține că, în esență, neconstituționalitatea reglementării criticate este dedusă din perspectiva sintagmei *„exclusiv”* din cuprinsul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2001, considerată a fi neclară, întrucât este susceptibilă de două înțelesuri, și anume *„doar”* și *„cu excepția”*, înțelesuri care sunt opuse și schimbă în totalitate sensul și aplicabilitatea întregului alin. (2) al art. 3.

16. În acest context, Curtea reține că Legea nr. 349/2002 stabilește unele măsuri privind prevenirea și combaterea consumului produselor din tutun, prin interzicerea completă a fumatului în toate spațiile publice închise, în spațiile închise de la locul de muncă și în locurile de joacă pentru copii, prin desfășurarea de campanii de informare și educare a populației, având ca scop protejarea sănătății persoanelor fumătoare și nefumătoare de efectele dăunătoare ale fumatului, prevenirea răspândirii fumatului în rândul minorilor și asigurarea unui nivel adecvat al calității vieții populației din România.

17. Curtea observă că prin art. 2 lit. m) din acest act normativ, legiuitorul a reglementat spațiul public închis ca fiind orice spațiu accesibil publicului sau destinat utilizării colective, indiferent de forma de proprietate ori de dreptul de acces, care are un acoperiș, plafon sau tavan și care este delimitat de cel puțin doi pereți, indiferent de natura acestora sau de caracterul temporar

sau permanent. Referitor la noțiunea de *„public”*, Curtea reține că legiuitorul a optat pentru utilizarea unor termeni generali, iar nu a unei liste exhaustive, această modalitate de reglementare fiind adesea utilizată. Astfel, din contextul reglementării criticate rezultă intenția legiuitorului de a se referi la toate spațiile publice închise, cele două sintagme utilizate în cuprinsul definiției referindu-se deopotrivă la natura publică (*„spațiu accesibil publicului”*) și la destinația publică a spațiului (*„destinat utilizării colective”*). Altfel spus, noțiunea de *„colectiv”* trebuie interpretată în corelație cu aceea de *„public”*, la care, de altfel, se raportează.

18. Din conținutul normativ al Legii nr. 349/2002, Curtea observă că potrivit art. 3 alin. (1), regula este aceea că *„Se interzice fumatul în toate spațiile publice închise, spațiile închise de la locul de muncă, mijloacele de transport în comun, locurile de joacă pentru copii. De la prezentele prevederi fac excepție celulele pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță.”* De asemenea, potrivit art. 3 alin. (2) din aceeași lege, *„Fumatul este permis numai în camere special amenajate, exclusiv în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale [...]”*, însă și aici doar în anumite condiții, prevăzute expres de lege. Astfel, Curtea constată că regula este interzicerea fumatului în toate spațiile publice închise, iar de la această regulă există două excepții, și anume în celulele pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță [art. 3 alin. (1) teza finală] și în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale [art. 3 alin. (2)].

19. Cât privește critica formulată prin raportare la reglementarea criticată din Legea nr. 349/2002, Curtea învederează că termenul de *„exclusiv”*, astfel cum reiese și din Dicționarul explicativ al limbii române, are înțelesul de *numai/doar*, așa încât, raportat la pretinsa neclaritate a acestei sintagme, este evident că legiuitorul a consacrat, ca excepție de la regulă, posibilitatea de a fuma într-un spațiu public închis, doar în zona de tranzit a aeroporturilor, însă numai în camere special amenajate în acest sens. Această reglementare a fost introdusă prin art. I pct. 7 din Legea nr. 15/2016 privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 1 februarie 2016, întrucât, în vechea reglementare se prevedea că în spațiile publice închise, fumatul era permis numai în camere special amenajate pentru fumat, cu respectarea anumitor condiții obligatorii, prevăzute expres de legiuitor.

20. Astfel, ca urmare a modificărilor realizate prin Legea nr. 15/2016, precitată, Curtea constată că legiuitorul a limitat sfera spațiilor publice închise în care se poate fuma, doar la celulele pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță și la zona de tranzit a aeroporturilor internaționale, această opțiune având însă o justificare obiectivă. Curtea apreciază că excepția instituită în cazul zonei de tranzit a aeroporturilor internaționale s-a impus având în vedere faptul că libertatea de mișcare a persoanelor care tranzitează această zonă este limitată/restricționată ca urmare a particularităților specifice acestui perimetru. Legiuitorul a ținut seama, totodată, și de drepturile celor care nu au această deprindere, astfel încât a permis fumatul în această zonă numai în camere special amenajate și cu respectarea anumitor condiții obligatorii, și anume ca aceste camere să servească exclusiv fumatului, să nu fie spațiu de trecere sau de acces în spații publice închise, să fie dotate cu sisteme de ventilație funcționale care să asigure eliminarea fumului din tutun, cu presiune negativă, să fie dotate cu scrumiere și extincatoare amenajate în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind prevenirea și stingerea incendiilor și să fie marcate la loc vizibil cu indicatoare: *„Cameră pentru fumat”, „Loc pentru fumat”*.

21. În acest context, așa cum a statuat instanța de contencios constituțional prin Decizia nr. 29 din 27 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 16 martie 2016, paragraful 26, „cât privește reglementarea (...) excepțiilor referitoare la spațiile în care este permis fumatul, Curtea constată mai întâi că, potrivit legii criticate, este interzis complet fumatul în toate spațiile publice închise, spațiile închise de la locul de muncă, mijloacele de transport în comun, locurile de joacă pentru copii, unitățile sanitare, de învățământ, precum și cele destinate protecției și asistenței copilului, de stat și private. Singura excepție admisă de lege este pentru cazul celulelor pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță. De asemenea, spre deosebire de vechea reglementare, care permitea fumatul în spații special amenajate pentru fumat, cu respectarea unor condiții, noua reglementare permite amenajarea unor astfel de spații exclusiv în zona de tranzit a aeroporturilor internaționale”. Curtea a reținut, totodată, că Legea fundamentală „nu consacra dreptul la fumat și nici drepturi specifice ale fumătorilor”, iar „excepțiile stabilite de legiuitor au o justificare obiectivă, circumscrisă scopului legii. Astfel, nu sunt cuprinse în sfera interdicției prevăzute de lege ipotezele în care persoanele care au această deprindere/comportament ar fi în imposibilitate de a o/a-l exercita (celulele pentru deținuți din penitenciarele de maximă siguranță, respectiv zonele de tranzit din aeroporturi). În aceste situații, interdicția de a fuma în celulă, respectiv aceea de a amenaja spații pentru fumat, după caz, ar fi avut ca efect, practic, interzicerea în sine a fumatului, câtă vreme nu există nicio posibilitate pentru fumătorii respectivi de a ieși din spațiile menționate un interval de timp considerabil. Cum scopul legii nu a fost interzicerea fumatului, ci stabilirea unui cadru legal pentru ca acest comportament să nu aducă atingere drepturilor fundamentale ale persoanelor, deopotrivă fumători și nefumători, stabilirea excepțiilor menționate poate fi calificată ca fiind o modalitate de conciliere/corelare a drepturilor incidente”.

22. Din această perspectivă, Curtea a subliniat că „reglementarea restrictivă a spațiilor în care fumatul este permis reprezintă o opțiune a legiuitorului, care dă expresie dispozițiilor constituționale ce garantează dreptul la viață și dreptul la

integritate fizică și psihică al persoanei [art. 22 alin. (1)], dreptul la ocrotirea sănătății, instituind totodată obligația statului de a lua măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice [art. 34 alin. (1) și (2)], dreptul oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic, respectiv obligația statului de a asigura cadrul legislativ pentru exercitarea acestui drept [art. 35 alin. (1) și (2)], precum și dreptul copiilor și tinerilor la un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor [art. 49 alin. (1)]. Aceste dispoziții constituționale impun statului o serie de obligații pozitive, ce presupun măsuri legislative adecvate pentru realizarea lor, în privința cărora legiuitorul are o largă marjă de apreciere, pentru protecția drepturilor constituționale ale cetățenilor, indiferent dacă aceștia sunt fumători sau nefumători.”

23. Curtea a mai reținut că scopul principal al reglementării Legii nr. 349/2002 este acela de a combate efectele consumului de tutun, indiferent dacă este vorba de fumători sau nefumători, întrucât dreptul persoanei de a dispune de ea însăși nu are caracter absolut, fiind condiționat de însuși textul constituțional care îl reglementează, respectiv art. 26 alin. (2), în sensul că „*Persoana fizică are dreptul să dispună de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică și bunele moravuri*”. Ca urmare, exercitarea unei opțiuni personale, în speță aceea de a fuma, trebuie să țină seamă de drepturile celor care nu au această deprindere și, având în vedere consecințele fumatului asupra vieții și sănătății, fumătorii sunt cei care trebuie să își adapteze comportamentul, astfel încât să nu încalce drepturile fundamentale ale celor care nu au această opțiune.

24. Așa fiind, referitor la pretinsa neclaritate a sintagmei „*exclusiv*” din cuprinsul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002, Curtea constată că legiuitorul a instituit, ca excepție de la regulă, posibilitatea de a fuma într-un spațiu public închis doar în zona de tranzit a aeroporturilor și numai în camerele special amenajate în acest sens. Ca atare, orice persoană poate opta fără nicio îngrădire în privința fumatului, însă numai în condițiile strict stabilite de legiuitor, care vizează reglementarea locurilor în care fumatul este interzis/permis, după caz, reglementări în privința cărora statul are o largă marjă de apreciere, în considerarea obligațiilor pozitive ce îi revin potrivit Constituției.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Șoșa & Șoșa — S.R.L. din București în Dosarul nr. 6.401/4/2017 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și constată că prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne și a Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 140/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile de poliție ale Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 și 702 bis din 9 septembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 3, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Titularul postului semnează pe o fotocopie a fișei postului. O fotocopie a documentului semnat de titular se introduce în dosarul personal, una se înmânează titularului postului, iar alta se păstrează la șeful nemijlocit.

(3) Refuzul titularului postului de a semna pe fotocopia fișei postului se consemnează într-un proces-verbal, care se introduce în dosarul de personal.”

2. În anexa nr. 1, la articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În situația în care fișa postului are caracter clasificat, prin excepție de la prevederile alin. (2), fotocopia documentului semnat de titular se introduce în dosarul personal, acesta având posibilitatea de a consulta fișa postului păstrată la șeful nemijlocit, ori de câte ori consideră necesar.”

3. În anexa nr. 1, la articolul 7 alineatul (3), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) cel puțin un reprezentant al structurii de resurse umane, care poate fi din rândul personalului cu atribuții de încadrare, formare profesională, organizare sau evidență, în funcție de modulul din fișa postului care face obiectul analizei;

c) lucrătorul desemnat cu securitatea și sănătatea în muncă din cadrul unității în care se află postul supus analizei sau, în lipsa acestuia, o persoană desemnată din cadrul structurii competente cu atribuții în domeniul inspecției muncii;”

4. În anexa nr. 1, după articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 10, cu următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Prevederile prezentei anexe nu se aplică posturilor prevăzute în cadrul cabinetului demnitarului.

(2) Fișele posturilor prevăzute la alin. (1) se întocmesc de către directorul de cabinet și se aprobă de demnitar.”

5. În anexa nr. 3, la articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Președinte al comisiei centrale de concurs și președinte al comisiei de concurs constituită potrivit art. 8 alin. (3) este desemnat șeful structurii de specialitate din cadrul aparatului central al inspectoratului general/similar, corespunzătoare domeniului de activitate al posturilor vacante pentru care se organizează concurs, sau, după caz, o altă persoană cu funcție de conducere din cadrul aparatului central al inspectoratului general/similar, desemnată de inspectorul general/similar.”

6. În anexa nr. 3, la articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Președintele comisiei de recrutare este desemnat șeful structurii de specialitate din cadrul unității teritoriale, corespunzătoare domeniului de activitate al posturilor vacante pentru care se organizează concurs, sau, după caz, o altă persoană cu funcție de conducere, desemnată de persoana care are competență de numire în funcție pentru postul respectiv.”

7. În anexa nr. 3, la articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru posturile de conducere vacante din competența de numire a conducerii MAI, organizarea concursurilor sau examenelor prevăzute la art. 27³⁵ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și componența comisiilor se aprobă de ministrul afacerilor interne, la propunerea șefului nemijlocit al postului de conducere. Proiectul actului administrativ privind componența comisiilor se întocmește de DGMUR.”

8. În anexa nr. 3, la articolul 16 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) stabilește probele de concurs, precum și bibliografia și tematica de concurs prin raportare la atribuțiile postului pentru care se organizează concursul și ale unității în al cărei stat de organizare este prevăzut acesta;”

9. În anexa nr. 3, la articolul 17, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) stabilește probele de concurs, precum și bibliografia și tematica de concurs prin raportare la atribuțiile postului pentru care se organizează concursul și ale unității în al cărei stat de organizare este prevăzut acesta;”

10. În anexa nr. 3, la articolul 36, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoanele implicate în procedura de concurs, care intră în contact cu subiectele/temele, ghidul de interviu și grila de apreciere/corectare și notare/baremul de apreciere, completează angajamentele prevăzute de art. 9 alin. (7) din prezenta anexă.”

11. În anexa nr. 3, articolul 51² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51². — (1) În situația în care, de la data afișării anunțului de concurs și până la afișarea rezultatelor finale ale concursului, șeful unității organizatoare a concursului sau, după caz, șeful eșalonului superior este sesizat cu privire la nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea concursului, se procedează la verificarea, cu celeritate, a aspectelor sesizate.

(2) Sesizarea poate fi făcută de către membrii comisiei de concurs ori ai comisiei de soluționare a contestațiilor, de către oricare dintre candidați, de către orice persoană interesată sau din oficiu.

(3) În vederea verificării aspectelor sesizate, șeful unității organizatoare a concursului sau, după caz, șeful eșalonului superior poate desemna o comisie formată din personal din subordine. Comisia desfășoară, cu respectarea prevederilor legale, orice activități pe care le consideră necesare în vederea soluționării sesizării.”

12. În anexa nr. 3, după articolul 51² se introduc trei noi articole, articolele 51³—51⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 51³. — În situația în care aspectele sesizate nu pot fi cercetate cu încadrarea în termenele stabilite pentru desfășurarea concursului, șeful care a dispus verificarea poate dispune suspendarea concursului pentru o perioadă de cel mult 5 zile lucrătoare.

Art. 51⁴. — (1) După analizarea concluziilor cu privire la aspectele sesizate, șeful care a dispus verificarea dispune, cu încadrarea, după caz, în termenul prevăzut la art. 51³, una dintre următoarele măsuri:

a) anularea procedurii de concurs, dacă se constată nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea acestuia;

b) continuarea procedurilor de concurs, dacă se constată că sunt respectate prevederile legale privind organizarea și desfășurarea acestuia.

(2) În situația în care s-a dispus măsura prevăzută la alin. (1) lit. a), se poate organiza un nou concurs, potrivit dispozițiilor prezentei anexe.

Art. 51⁵. — În situațiile prevăzute la art. 51³ și art. 51⁴ alin. (1), unitatea organizatoare a concursului are obligația aducerii la cunoștință, de îndată, prin modalitățile de afișare și postare prevăzute la art. 22 alin. (1) din prezenta anexă, a măsurilor dispuse, precum și, după caz, a modificărilor survenite cu privire la elementele din anunțul de concurs menționate la art. 22 alin. (2) lit. f).”

13. În anexa nr. 3, la articolul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Rezultatele la contestații se comunică candidaților prin afișare la sediul unității organizatoare a concursului și se postează pe pagina de internet a unității dacă există această posibilitate. Comunicarea conține motivele care au stat la baza adoptării hotărârii.”

14. În anexa nr. 3, la articolul 55 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) angajamentele cu privire la păstrarea confidențialității subiectelor/temelor, ghidului de interviu și grilei de apreciere/corectare și notare/baremului de apreciere, întocmite în condițiile art. 9 alin. (7) și art. 36 alin. (4).”

15. În anexa nr. 3, după articolul 57² se introduce un nou articol, articolul 57³, cu următorul cuprins:

„Art. 57³. — În situația în care în cadrul procedurilor prevăzute la art. 57, 57¹ și 57² există o sesizare cu privire la nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea concursurilor, acestea se suspendă, prevederile art. 57, 57¹ și 57² urmând a se aplica în mod corespunzător după soluționarea sesizării.”

16. În anexa nr. 3, la articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Compartimentul cu sarcini de recrutare introduce în dosarul de recrutare rezultatul evaluării psihologice transmis, anterior susținerii concursului prevăzut la alin. (1), de către structura cu atribuții în domeniul psihologic.”

17. În anexa nr. 3, la articolul 60, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Compartimentul cu sarcini de recrutare introduce în dosarul de recrutare rezultatul evaluării psihologice transmis, anterior susținerii concursului prevăzut la alin. (1), de către structura cu atribuții în domeniul psihologic.”

18. În anexa nr. 3, la articolul 63, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În situația prevăzută la art. 7 alin. (3) lit. b), persoana care a stabilit componența comisiei centrale de concurs, precum și președintele acesteia emit precizări pentru asigurarea desfășurării în aceleași condiții a concursului.”

19. În anexa nr. 3, după articolul 64 se introduce un nou articol, articolul 65, cu următorul cuprins:

„Art. 65. — La solicitarea candidaților, numărul de înregistrare al cererii de participare la concurs poate deveni și cod unic de identificare a acestuia, ca alternativă în prelucrarea datelor personale, urmând a fi folosit pentru identificarea candidatului pe întreaga procedură de concurs.”

20. Anexa nr. 31 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

21. În anexa nr. 4, la articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), inspectorii generali/adjuncții acestora coordonează în mod direct organizarea și desfășurarea programelor practice pentru dezvoltarea și menținerea deprinderilor tactice de bază ale personalului operativ, care lucrează nemijlocit cu publicul, din cadrul inspectoratului general.”

22. În anexa nr. 4, la articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Programele pentru dezvoltarea și menținerea deprinderilor tactice de bază ale personalului operativ care lucrează nemijlocit cu publicul, prevăzute la art. 21 alin. (1), se realizează prin activități exclusiv practice de pregătire, pentru formarea profesională a polițistului organizate de unitate, cu diminuarea corespunzătoare a numărului de ore prevăzute pentru activitățile de pregătire fizică potrivit alin. (1) lit. c), în limita a minimum 6 ore lunar pentru fiecare polițist.”

23. În anexa nr. 4, la articolul 23, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Potrivit unui plan anual, aprobat de inspectorul general, în raport cu resursele disponibile, serviciile pentru acțiuni speciale conduc și desfășoară activități practice de pregătire, iar celelalte structuri prevăzute la alin. (4), la nivelul unităților teritoriale, asigură planificarea polițistilor participanți la programele de pregătire practică prevăzute la alin. (1).”

24. În anexa nr. 6, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Absolventului instituției de învățământ superior pentru formarea ofițerilor MAI — polițiști, forma de învățământ cu frecvență, care nu promovează examenul de licență în prima sesiune organizată în anul absolvirii, i se acordă gradul profesional de agent de poliție, potrivit competențelor de acordare a gradelor militare, stabilite potrivit legii, cu excepția situației în care deține un grad militar de maistru militar/subofițer în rezervă mai mare.”

25. În anexa nr. 6, la articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Gradele de ofițeri în retragere, cu excepția celor prevăzute la art. 16 alin. (1), se acordă prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu prilejul Zilei Naționale a României — 1 Decembrie, în baza propunerilor întocmite de unitățile care au în evidență astfel de cadre, cu avizul Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră din MAI, sau a propunerilor asociației, cu avizul favorabil al unităților din care au făcut parte și al inspectoratului general/similar.”

26. În anexa nr. 6, la articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Gradele de ofițeri în rezervă, cu excepția gradelor de general și amiral, se acordă prin act administrativ emis potrivit competențelor de acordare a gradelor militare, stabilite potrivit legii, cu prilejul Zilei Naționale a României — 1 Decembrie sau al Zilei Rezervistului Militar — 31 mai, cu avizul Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere din MAI sau pe baza propunerilor asociației.”

27. În anexa nr. 7, după articolul 5 se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹. — Procedura prevăzută la art. 5 se aplică în mod corespunzător și în cazul delegării polițistului la unitățile de parchet sau la alte autorități și instituții publice, în funcție de interesul MAI.”

28. În anexa nr. 9, la articolul 2, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) statul de organizare, în format electronic;”.

29. În anexa nr. 9, la articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Documentul prevăzut la alin. (1) lit. d) se completează în format electronic exclusiv pentru evidența personalului, urmând ca formatul pe suport hârtie să se folosească în activitatea de planificare structurală și management organizatoric.”

30. În anexa nr. 9, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Statul de organizare, în format electronic, este documentul de evidență nominală în care se menționează personalul, posturile prevăzute și ocupate, precum și funcțiile corespunzătoare acestora.

(2) Actualizarea modificărilor în documentele de evidență se realizează de către personalul care are prevăzute în fișa postului atribuții în acest sens.

(3) Statele de organizare pot fi consultate, cu respectarea principiului «nevoii de a cunoaște», în vederea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.”

31. În anexa nr. 11, la articolul 1 alineatul (1) litera a), punctul 4 se abrogă.

32. În anexa nr. 11, la articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Competența emiterii actelor administrative privind modificarea raportului de serviciu și numirea la cabinetele demnitarilor, precum și pentru mutarea la DGMRU și numirea în statul anexă «M» sau «S» revine ministrului afacerilor interne.”

33. În anexa nr. 11, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Competența emiterii actului administrativ privind modificarea raportului de serviciu pentru împuternicirea polițistului pentru a exercita atribuțiile unei funcții prevăzute cu indemnizație de comandă revine persoanei care are competență de numire pentru funcția respectivă. Această competență se aplică inclusiv în situația polițistului încadrat în altă unitate.”

34. În anexa nr. 23, la paragraful „I.6. — Evidența perioadelor de timp care nu se iau în calcul la stabilirea sporului de vechime în serviciu”, nota de subsol nr. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2) La «Situații» se consemnează cazurile în care polițistul nu desfășoară efectiv activitate și nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 4 alin. (2) din Normele de încadrare a polițiștilor în condiții de muncă deosebite, speciale și alte

condiții, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 489/2005*.

* Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 489/2005 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

35. Anexa nr. 27 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 177/2016 privind activitatea de management resurse umane în unitățile militare ale Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 și 931 bis din 18 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după litera c⁷) se introduce o nouă literă, litera c⁸), cu următorul cuprins:

„c⁸) fișa de interviu pentru posturi de conducere de nivel IV, prevăzute în anexa nr. 38;”.

2. În anexa nr. 1, la articolul 3, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Titularul postului semnează pe o fotocopie a fișei postului. O fotocopie a documentului semnat de titular se introduce în dosarul personal, una se înmânează titularului postului, iar alta se păstrează la șeful nemijlocit.

(3) Refuzul titularului postului de a semna pe fotocopia fișei postului se consemnează într-un proces-verbal, care se introduce în dosarul de personal.”

3. În anexa nr. 1, la articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În situația în care fișa postului are caracter clasificat, prin excepție de la prevederile alin. (2), fotocopia documentului semnat de titular se introduce în dosarul personal, acesta având posibilitatea de a consulta fișa postului păstrată la șeful nemijlocit ori de câte ori consideră necesar.”

4. În anexa nr. 1, la articolul 7 alineatul (3), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) cel puțin un reprezentant al structurii de resurse umane, care poate fi din rândul personalului cu atribuții de încadrare, formare profesională, organizare sau evidență, în funcție de modulul din fișa postului care face obiectul analizei;

c) lucrătorul desemnat cu securitatea și sănătatea în muncă din cadrul unității în care se află postul supus analizei sau, în lipsa acestuia, o persoană desemnată din cadrul structurii competente cu atribuții în domeniul inspecției muncii;”.

5. În anexa nr. 1, după articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 10, cu următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Prevederile prezentei anexe nu se aplică posturilor prevăzute în cadrul cabinetului demnitarului.

(2) Fișele posturilor prevăzute la alin. (1) se întocmesc de către directorul de cabinet și se aprobă de demnitar.”

6. În anexa nr. 2, la articolul 8 alineatul (1), litera d) se abrogă.

7. În anexa nr. 2, la articolul 8, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Maiștrii militari, subofițerii, soldații și gradații profesioniști, în rezervă sau cu statut de rezervist voluntar, pot participa la concursul pentru ocuparea unei funcții vacante de ofițer, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și au vârsta de cel mult 45 de ani.”

8. În anexa nr. 3, la articolul 4 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) numire directă, în prima funcție, a absolvenților Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza», arma jandarmi sau pompieri, în funcții de comandant grupă/comandant pluton/șef secție, respectiv comandant pichet/comandant stație/adjunct comandant secție.”

9. În anexa nr. 3, la articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Președinte al comisiei centrale de concurs și președinte al comisiei de concurs constituite potrivit art. 8 alin. (3) este desemnat șeful structurii de specialitate din cadrul aparatului central al inspectoratului general/similar, corespunzătoare domeniului de activitate al posturilor vacante pentru care se organizează concurs, sau, după caz, o altă persoană cu funcție de conducere din cadrul aparatului central al inspectoratului general/similar, desemnată de inspectorul general/similar.”

10. În anexa nr. 3, la articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Președintele comisiei de recrutare este desemnat șeful structurii de specialitate din cadrul unității teritoriale, corespunzătoare domeniului de activitate al posturilor vacante pentru care se organizează concurs, sau, după caz, o altă persoană cu funcție de conducere, desemnată de persoana care are competență de numire în funcție pentru postul respectiv.”

11. În anexa nr. 3, la articolul 14, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru posturile de conducere vacante din competența de numire a conducerii MAI, organizarea concursurilor sau examenelor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), precum și componența comisiilor se aprobă de ministrul afacerilor interne, la propunerea șefului nemijlocit al postului de conducere. Proiectul actului administrativ privind componența comisiilor se întocmește de DGMRU.”

12. În anexa nr. 3, la articolul 16 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) stabilește probele de concurs, precum și bibliografia și tematica de concurs prin raportare la atribuțiile postului pentru care se organizează concursul și ale unității în al cărei stat de organizare este prevăzut acesta;”

13. În anexa nr. 3, la articolul 17, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) stabilește probele de concurs, precum și bibliografia și tematica de concurs prin raportare la atribuțiile postului pentru care se organizează concursul și ale unității în al cărei stat de organizare este prevăzut acesta;”

14. În anexa nr. 3, la articolul 26 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) capitolul III — evaluarea aptitudinilor și abilităților specifice palierelor de conducere, precum și a motivațiilor relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor asociate postului, pentru nivelurile de funcții prevăzute la lit. a), b) și c) ale alin. (4).”

15. În anexa nr. 3, la articolul 26, partea introductivă a alineatului (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Evaluarea aptitudinilor și abilităților specifice palierelor de conducere, precum și a motivațiilor relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor asociate postului se diferențiază pe patru niveluri de management, astfel:”

16. În anexa nr. 3, la articolul 26 alineatul (4), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) nivel IV — pentru funcțiile inferioare celor de șef de birou/similare.”

17. În anexa nr. 3, la articolul 32, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În decurs de 2 ani de la absolvirea Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza», arma jandarmi sau pompieri, cerința prevăzută la lit. c) a alin. (1) nu se aplică ofițerului care participă la concursul pentru ocuparea unui post de comandant grupă/comandant pluton/șef secție, respectiv comandant pichet/comandant stație/adjunct comandant secție.”

18. În anexa nr. 3, la articolul 32, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În vederea asigurării continuității managementului structurilor MAI, în situații temeinic justificate, când, în urma organizării concursului pentru ocuparea unui post vacant de

conducere, acesta nu s-a ocupat întrucât nu s-a înscris niciun candidat sau candidații înscriși nu au îndeplinit condițiile de vechime prevăzute la alin. (2), la propunerea motivată a șefului unității organizatoare a concursului, ministrul afacerilor interne poate aproba reducerea la jumătate a perioadelor de vechime menționate, pentru organizarea unui nou concurs.”

19. În anexa nr. 3, la articolul 36, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoanele implicate în procedura de concurs, care intră în contact cu subiectele/temele, ghidul de interviu și grila de apreciere/corectare și notare/baremul de apreciere, completează angajamentele prevăzute de art. 9 alin. (7) din prezenta anexă.”

20. În anexa nr. 3, la articolul 47 alineatul (4), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) pentru funcțiile de nivel IV — 100% nota de la capitolul I.”

21. În anexa nr. 3, articolul 51² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51². — (1) În situația în care, de la data afișării anunțului de concurs și până la afișarea rezultatelor finale ale concursului, șeful unității organizatoare a concursului sau, după caz, șeful eșalonului superior este sesizat cu privire la nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea concursului, se procedează la verificarea, cu celeritate, a aspectelor sesizate.

(2) Sesizarea poate fi făcută de către membrii comisiei de concurs ori ai comisiei de soluționare a contestațiilor, de către oricare dintre candidați, de către orice persoană interesată sau din oficiu.

(3) În vederea verificării aspectelor sesizate, șeful unității organizatoare a concursului sau, după caz, șeful eșalonului superior poate desemna o comisie formată din personal din subordine. Comisia desfășoară, cu respectarea prevederilor legale, orice activități pe care le consideră necesare în vederea soluționării sesizării.”

22. În anexa nr. 3, după articolul 51² se introduc trei noi articole, articolele 51³—51⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 51³. — În situația în care aspectele sesizate nu pot fi cercetate cu încadrarea în termenele stabilite pentru desfășurarea concursului, șeful care a dispus verificarea poate dispune suspendarea concursului pentru o perioadă de cel mult 5 zile lucrătoare.

Art. 51⁴. — (1) După analizarea concluziilor cu privire la aspectele sesizate, șeful care a dispus verificarea dispune, cu încadrarea, după caz, în termenul prevăzut la art. 51³, una dintre următoarele măsuri:

a) anularea procedurii de concurs, dacă se constată nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea acestuia;

b) continuarea procedurilor de concurs, dacă se constată că sunt respectate prevederile legale privind organizarea și desfășurarea acestuia.

(2) În situația în care s-a dispus măsura prevăzută la alin. (1) lit. a), se poate organiza un nou concurs, potrivit dispozițiilor prezentei anexe.

Art. 51⁵. — În situațiile prevăzute la art. 51³ și art. 51⁴ alin. (1), unitatea organizatoare a concursului are obligația aducerii la cunoștință, de îndată, prin modalitățile de afișare și postare prevăzute la art. 22 alin. (1) din prezenta anexă, a măsurilor dispuse, precum și, după caz, a modificărilor survenite cu privire la elementele din anunțul de concurs menționate la art. 22 alin. (2) lit. f).”

23. În anexa nr. 3, la articolul 54, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Rezultatele la contestații se comunică candidaților prin afișare la sediul unității organizatoare a concursului și se postează pe pagina de internet a unității, dacă există această posibilitate. Comunicarea conține motivele care au stat la baza adoptării hotărârii.”

24. În anexa nr. 3, la articolul 55 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) angajamentele cu privire la păstrarea confidențialității subiectelor/temelor, ghidului de interviu și grilei de apreciere/corectare și notare/baremului de apreciere, întocmite în condițiile art. 9 alin. (7) și art. 36 alin. (4);”.

25. În anexa nr. 3, articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — (1) În vederea emiterii actului administrativ de acordare a gradului militar, dosarele de concurs și dosarele de recrutare ale candidaților declarați «admis» la concurs se înaintează structurii de resurse umane a unității organizatoare sau, după caz, structurii de resurse umane care asigură gestiunea resurselor umane pentru unitatea organizatoare.

(2) Structura de resurse umane prevăzută la alin. (1) verifică corectitudinea desfășurării concursului și întocmește o notă care cuprinde rezultatul verificărilor realizate cu privire la respectarea procedurilor privind organizarea și desfășurarea concursurilor, la îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs sau întocmirea dosarelor de concurs și/sau de recrutare în volum complet.

(3) În situația în care se constată corectitudinea desfășurării concursului se desfășoară următoarele activități, după caz:

a) structura de resurse umane a unității organizatoare, al cărei șef are competență de acordare a gradului militar, prezintă acestuia nota cu propunere de acordare a gradului militar;

b) structura de resurse umane a unității organizatoare, al cărei șef nu are competență de acordare a gradului militar, prezintă acestuia nota cu propunere de acordare a gradului militar în vederea asumării și înaintării către persoana competentă să acorde gradul militar, împreună cu dosarele de concurs și dosarele de recrutare ale candidaților declarați «admis» la concurs. Documentele se transmit în maximum 45 de zile de la finalizarea concursului;

c) structura de resurse umane care asigură gestiunea resurselor umane pentru unitatea organizatoare, al cărei șef are competență de acordare a gradului militar, prezintă acestuia nota cu propunere de acordare a gradului militar;

d) structura de resurse umane care asigură gestiunea resurselor umane pentru unitatea organizatoare, al cărei șef nu are competență de acordare a gradului militar, prezintă șefului unității organizatoare nota cu propunere de acordare a gradului militar, în vederea asumării, după care o prezintă persoanei competente să acorde gradul militar.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3) lit. a), c) și d), nota este însoțită de proiectul de act administrativ de acordare a gradului militar.

(5) În situația în care se constată nerespectarea procedurilor privind organizarea și desfășurarea concursurilor, neîndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs sau întocmirea dosarelor de concurs și/sau de recrutare în volum incomplet, se desfășoară următoarele activități:

a) în cazul în care verificarea prevăzută la alin. (2) s-a realizat de către structura de resurse umane a unității organizatoare, al cărei șef are competență de acordare a gradului militar, aceasta prezintă nota cu rezultatul verificărilor și propune acestuia dispunerea, după caz, a uneia dintre următoarele măsuri:

- (i) invalidarea concursului;
- (ii) invalidarea concursului în ceea ce privește unul sau o parte dintre posturile pentru care acesta s-a organizat;
- (iii) invalidarea concursului în ceea ce privește candidatul declarat «admis» care nu îndeplinește condițiile de participare la concurs ori al cărui dosar de recrutare este incomplet;

b) în cazul în care verificarea prevăzută la alin. (2) s-a realizat de către structura de resurse umane a unității organizatoare al cărei șef nu are competență de acordare a gradului militar, prevederile lit. a) se aplică în mod corespunzător;

c) în cazul în care verificarea prevăzută la alin. (2) s-a realizat de către structura de resurse umane care asigură gestiunea resurselor umane pentru unitatea organizatoare al cărei șef are competență de acordare a gradului militar, aceasta prezintă nota acestuia, în vederea dispunerii uneia dintre măsurile prevăzute la lit. a);

d) în cazul în care verificarea prevăzută la alin. (2) s-a realizat de către structura de resurse umane care asigură gestiunea resurselor umane pentru unitatea organizatoare al cărei șef nu are competență de acordare a gradului militar, aceasta prezintă nota persoanei cu competență de acordare a gradului militar, cu propunerea de restituire a întregii documentații unității organizatoare, în vederea dispunerii uneia dintre măsurile prevăzute la lit. a).

(6) În situația prevăzută la alin. (3) lit. b), în cazul în care Direcția generală management resurse umane/structura de resurse umane din inspectoratul general/similar constată nerespectarea procedurilor privind organizarea și desfășurarea concursurilor, neîndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs sau întocmirea dosarelor de concurs și/sau de recrutare în volum incomplet, aceasta prezintă nota persoanei cu competență de acordare a gradului militar, cu propunerea de restituire a întregii documentații unității organizatoare, în vederea dispunerii uneia dintre măsurile prevăzute la alin. (5) lit. a).”

26. În anexa nr. 3, după articolul 57 se introduc două noi articole, articolele 57¹ și 57², cu următorul cuprins:

„Art. 57¹. — (1) Actul administrativ de numire în funcție se emite potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, prevăzute în anexa nr. 11 la ordin.

(2) Candidatului declarat «admis» la concursul pentru ocuparea unei funcții de execuție prin încadrare directă sau rechemare în activitate i se acordă gradul militar și este numit în funcție numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute art. 6 alin. (1) lit. d) și lit. g)—i) din anexa nr. 2 la ordin. Motivarea deciziilor bazate pe considerente de ordine publică sau securitate națională nu se comunică.

(3) Candidatul declarat «admis» la concurs este înștiințat în scris cu privire la emiterea actului administrativ de acordare a gradului militar. Acesta are obligația de a se prezenta la post în termen de maximum 30 de zile de la data înștiințării.

(4) În situația în care s-a dispus una dintre măsurile prevăzute la art. 57 alin. (5) lit. a) pct. (i) și (ii), se poate organiza un nou concurs, potrivit dispozițiilor prezentei anexe.

(5) În situația în care s-a dispus măsura prevăzută la art. 57 alin. (5) lit. a) pct. (iii), precum și în celelalte situații în care ocuparea postului vacant pentru care s-a organizat concurs nu este posibilă din motive care țin exclusiv de persoana candidatului declarat «admis», acesta nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2) sau nu se prezintă în termenul prevăzut la alin. (3), oferta de ocupare a postului se face candidatului clasat pe următorul loc, în ordinea descrescătoare a notelor obținute. Dacă nu există un alt candidat care să fi obținut nota necesară pentru a fi declarat «admis» la concurs, se poate organiza un nou concurs, potrivit dispozițiilor prezentei anexe.

(6) Dacă pentru ocuparea unor posturi vacante este necesară obținerea unor avize/autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor, iar acestea nu se obțin ulterior numirii în funcție, cadrul militar este eliberat din funcție și pus la dispoziție în condițiile legii, cu excepția situațiilor prevăzute de art. 85 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 57². — (1) Dosarul de concurs și dosarele de recrutare ale candidaților declarați «admis» și la concursurile de ocupare a posturilor de conducere vacante se înaintează, în termen de maximum 45 de zile de la finalizarea concursului, la structura de resurse umane a unității al cărei șef are competența de emitere a actului administrativ de numire în funcție, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, prevăzute la anexa nr. 11 la ordin.

(2) Structura de resurse umane prevăzută la alin. (1) verifică corectitudinea desfășurării concursului și întocmește o notă care cuprinde rezultatul verificărilor realizate cu privire la respectarea procedurilor privind organizarea și desfășurarea concursurilor, la îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs sau întocmirea dosarelor de concurs și/sau de recrutare în volum complet.

(3) În situația în care se constată corectitudinea desfășurării concursului, structura de resurse umane prezintă șefului cu competență de emitere a actului administrativ nota cu propunere de numire în funcție, însoțită de proiectul de act administrativ de numire în funcție.

(4) În situația în care se constată nerespectarea procedurilor privind organizarea și desfășurarea concursurilor, neîndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs sau întocmirea dosarelor de concurs și/sau de recrutare în volum incomplet, structura de resurse umane prezintă șefului cu competență de emitere a actului administrativ de numire în funcție nota cu rezultatul verificărilor și propune acestuia dispunerea uneia dintre măsurile prevăzute la art. 57 alin. (5) lit. a) sau, după caz, în situația în care acesta nu este șeful unității organizatoare, restituirea întregii documentații unității organizatoare în vederea dispunerii de către șeful acesteia a uneia dintre măsurile prevăzute la art. 57 alin. (5) lit. a).

(5) Prevederile art. 57¹ alin. (3)—(6) se aplică în mod corespunzător.”

27. În anexa nr. 3, după articolul 57² se introduce un nou articol, articolul 57³, cu următorul cuprins:

„Art. 57³. — În situația în care în cadrul procedurilor prevăzute la art. 57, 57¹ și 57² există o sesizare cu privire la nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea concursurilor, acestea se suspendă, prevederile art. 57, 57¹ și 57² urmând a se aplica în mod corespunzător după soluționarea sesizării.”

28. În anexa nr. 3, la articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Compartimentul cu sarcini de recrutare introduce în dosarul de recrutare rezultatul evaluării psihologice transmis, anterior susținerii concursului prevăzut la alin. (1), de către structura cu atribuții în domeniul psihologic.”

29. În anexa nr. 3, la articolul 60, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Compartimentul cu sarcini de recrutare introduce în dosarul de recrutare rezultatul evaluării psihologice transmis, anterior susținerii concursului prevăzut la alin. (1), de către structura cu atribuții în domeniul psihologic.”

30. În anexa nr. 3, la articolul 64, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În situația prevăzută la art. 7 alin. (3) lit. b), persoana care a stabilit componența comisiei centrale de concurs, precum și președintele acesteia pot emite precizări pentru asigurarea desfășurării în aceleași condiții a concursului.”

31. În anexa nr. 3, după articolul 73 se introduce un nou articol, articolul 74, cu următorul cuprins:

„Art. 74. — La solicitarea candidaților, numărul de înregistrare al cererii de participare la concurs poate deveni și cod unic de identificare a acestuia, ca alternativă în prelucrarea datelor personale, urmând a fi folosit pentru identificarea candidatului pe întreaga procedură de concurs.”

32. Anexele nr. 3¹ și 3² se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 3 și 4 la prezentul ordin.

33. În anexa nr. 33, numărul curent 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.	Cursuri/Alte forme de pregătire absolvite, cu utilitate directă pentru îndeplinirea eficientă a atribuțiilor postului scos la concurs, altele decât cele necesare pentru ocuparea postului	Organizate de instituții de formare ale MAI ori ale celorlalte instituții din Sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională	0,30 p	Se însumează punctajele.”
		Organizate de instituții de învățământ sau formatori autorizați, din învățământul public sau privat, precum și cele organizate în străinătate, cu suportarea costurilor de către MAI	0,30 p	
		Organizate de instituții de învățământ sau formatori autorizați, din învățământul public sau privat, precum și cele organizate în străinătate, cu suportarea costurilor de către candidat	0,30 p	

34. După anexa nr. 37 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 38, având cuprinsul prevăzut în anexa nr. 5 la prezentul ordin.

35. În anexa nr. 4, la articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Cursul pentru inițierea în carieră se adresează cadrelor militare care au dobândit acest statut, în următoarele situații:

a) prin încadrare directă, în calitate de specialiști cu studii corespunzătoare cerințelor postului;

b) prin încadrare directă, pe funcții de execuție vacante de cadru militar, a persoanelor cu studii corespunzătoare cerințelor postului.”

36. În anexa nr. 4, la articolul 18, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Examenele pentru acordarea gradului de plutonier adjutant/maistru militar clasa I și de trecere a subofițerilor în corpul maistrilor militari se organizează și se desfășoară potrivit metodologiei aprobate de inspectorul general/similar.”

37. În anexa nr. 4, la articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), inspectorul general al Jandarmeriei Române/adjunții acestuia coordonează în mod direct organizarea și desfășurarea programelor practice pentru dezvoltarea și menținerea deprinderilor tactice de bază ale personalului operativ, care lucrează nemijlocit cu publicul, din cadrul unităților Jandarmeriei Române.”

38. În anexa nr. 4, la articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Programele pentru dezvoltarea și menținerea deprinderilor tactice de bază ale personalului operativ care lucrează nemijlocit cu publicul, prevăzute la art. 21 alin. (1¹) se realizează prin activități exclusiv practice de pregătire, pentru formarea profesională a cadrului militar, organizate de unitate, cu diminuarea corespunzătoare a numărului de ore prevăzute

pentru activitățile de pregătire fizică potrivit alin. (1) lit. c), în limita a minimum 6 ore lunar pentru fiecare cadru militar.”

39. În anexa nr. 4, la articolul 23, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Potrivit unui plan anual, aprobat de inspectorul general al Jandarmeriei Române, în raport cu resursele disponibile, la nivelul unităților Jandarmeriei Române se desemnează personal cu pregătire în domeniu din cadrul Jandarmeriei Române, care organizează și desfășoară activitățile practice de pregătire, potrivit programelor de pregătire practică prevăzute la alin. (1).”

40. În anexa nr. 4, articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Candidatul admis în instituțiile de formare profesională inițială ale Ministerului Afacerilor Interne sau care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne este obligat să încheie, în cel mult 15 zile de la data începerii cursurilor, un angajament că va lucra în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru o perioadă de 10 ani de la data nașterii raportului de serviciu.

(2) Persoana căreia i-a încetat calitatea de elev, ca urmare a admiterii într-o altă instituție de formare profesională inițială a Ministerului Afacerilor Interne sau care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne și se află sub efectele unui angajament încheiat în condițiile alin. (1), în cel mult 15 zile de la data începerii cursurilor este obligat să încheie un nou angajament care cumulează și perioada anterioară rămasă de executat, stabilită proporțional cu perioada de școlarizare.

(3) Maistrul militar/Subofițerul care a fost admis la un program de studii de licență cu frecvență în cadrul unei instituții de învățământ superior a Ministerului Afacerilor Interne sau care formează personal pentru nevoile Ministerului Afacerilor Interne și se află sub efectele unui angajament încheiat în condițiile alin. (1), în cel mult 15 zile de la data începerii cursurilor este obligat să încheie un nou angajament care cumulează și perioada anterioară rămasă de executat.

(4) Angajamentele prevăzute la alin. (1)—(3) se completează la instituțiile de formare profesională inițială ale MAI sau, după caz, la structurile de resurse umane din unitățile MAI care au efectuat recrutare și se introduc în dosarul personal.

(5) Elevul, studentul sau cadrul militar care refuză încheierea unui nou angajament în condițiile alin. (2) și (3) sau care nu respectă condițiile angajamentelor încheiate este obligat să restituie, proporțional cu perioada rămasă de executat, cheltuielile efectuate în total pe timpul școlarizării/desfășurării programelor/cursurilor, potrivit reglementărilor în vigoare.”

41. În anexa nr. 4, la articolul 44, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Cadrul militar care nu respectă condițiile angajamentelor încheiate este obligat să restituie, proporțional cu perioada rămasă de executat, cheltuielile efectuate în total pe timpul desfășurării programelor/cursurilor, potrivit reglementărilor în vigoare.”

42. În anexa nr. 4, articolul 45 se abrogă.

43. În anexa nr. 6, la articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Maistrului militar/Subofițerului care a fost trecut în corpul ofițerilor și absolventului cu diplomă de licență al unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență redusă în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne li se acordă gradul militar în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne, astfel:

- a) sub 5 ani — sublocotenent;
- b) între 5 și 10 ani — locotenent;
- c) peste 10 ani — căpitan.”

44. În anexa nr. 6, la articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prevederile alin. (1) lit. a) se aplică și în cazul cadrului militar prevăzut la alin. (2), dacă prin aplicarea acestora i s-ar acorda un grad militar mai mare decât în condițiile alin. (2).”

45. În anexa nr. 6, articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Absolventului instituției de învățământ superior pentru formarea ofițerilor MAI — cadre militare, forma de învățământ cu frecvență, care nu promovează examenul de licență din prima sesiune organizată în anul absolvirii, i se acordă gradul militar de sergent major, potrivit competențelor de acordare a gradelor militare, stabilite potrivit legii, cu excepția situației în care deține un grad militar de maistru militar/subofițer în rezervă mai mare.”

46. În anexa nr. 6, la articolul 7 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) a fost apreciat cu calificativul de cel puțin «foarte bun» în ultimii 2 ani de activitate.”

47. În anexa nr. 6, la articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Gradele de ofițeri în retragere, cu excepția celor prevăzute la art. 14 alin. (1), se acordă prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu prilejul Zilei Naționale a României — 1 Decembrie, în baza propunerilor întocmite de unitățile care au în evidență astfel de cadre, cu avizul Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră din MAI, sau a propunerilor asociației, cu avizul favorabil al unităților din care au făcut parte și al inspectoratului general/similar.”

48. În anexa nr. 6, la articolul 15, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Gradele de ofițeri în rezervă, cu excepția gradelor de general și amiral, se acordă prin act administrativ emis potrivit competențelor de acordare a gradelor militare, stabilite potrivit legii, cu prilejul Zilei Naționale a României — 1 Decembrie sau al Zilei Rezervistului Militar — 31 mai, cu avizul Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră din MAI, sau pe baza propunerilor asociației.”

49. În anexa nr. 7, la articolul 4, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — În perioada concediului pentru incapacitate temporară de muncă, concediului de maternitate, concediului de creștere a copilului, concediului pentru îngrijirea copilului bolnav ori a copilului cu handicap pentru afecțiuni intercurente, concediului de acomodare, concediului paternal, precum și a suspendării din funcție, raportul de serviciu al cadrului militar nu poate fi modificat decât din inițiativa sau, după caz, cu acordul scris al acestuia, cu excepția următoarelor situații:”

50. În anexa nr. 7, la articolul 17, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Cadrul militar este pus la dispoziție când, la încetarea suspendării dispuse potrivit art. 22 alin. (1), nu poate fi numit în funcția deținută anterior sau, după caz, într-o funcție vacantă.”

51. În anexa nr. 7, la articolul 18, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) pentru cadrul militar prevăzut la art. 17 alin. (1) lit. a)—f) și alin. (1¹), în termen de cel mult 3 luni, care poate fi prelungit cu încă cel mult 3 luni, cu aprobarea ministrului afacerilor interne;”

52. În anexa nr. 7, la articolul 22 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pe o perioadă de cel mult 4 ani, pentru efectuarea concediilor fără plată, când a fost selectat pentru a ocupa temporar un post în structurile din cadrul organizațiilor

internaționale din care România face parte, în baza aprobării prealabile a ministrului afacerilor interne;”.

53. În anexa nr. 7, la articolul 22 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) pe o perioadă de cel mult 4 ani, pentru formarea profesională, atunci când este confirmat în serviciul medical;”.

54. În anexa nr. 7, la articolul 22, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația suspendării raportului de serviciu în cazul prevăzut la alin. (1) lit. b¹), unitatea are obligația de a rezerva postul ocupat de către cadrul militar anterior suspendării, cu excepția cazului în care acesta a fost desființat ca urmare a reorganizării unității.”

55. În anexa nr. 7, la articolul 22, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prelungirea cu un an a perioadei de suspendare din funcție, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—c), se aprobă de persoana care are competența de emiteră a actului administrativ de numire în funcție a cadrului militar.”

56. În anexa nr. 7, la articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) La încetarea concediului fără plată acordat potrivit art. 22 alin. (1) lit. b¹), cadrul militar este repus în funcția ocupată anterior suspendării, cu excepția situației în care postul a fost desființat ca urmare a reorganizării, caz în care cadrul militar se pune la dispoziție în condițiile prezentei anexe.”

57. În anexa nr. 9, la articolul 2, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) statul de organizare, în format electronic;”.

58. În anexa nr. 9, la articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Documentul prevăzut la alin. (1) lit. d) se completează în format electronic exclusiv pentru evidența personalului, urmând ca formatul pe suport hârtie să se folosească în activitatea de planificare structurală și management organizatoric.”

59. În anexa nr. 9, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Statul de organizare, în format electronic, este documentul de evidență nominală în care se menționează personalul, posturile prevăzute și ocupate, precum și funcțiile corespunzătoare acestora.

(2) Actualizarea modificărilor în documentele de evidență se realizează de către personalul care are prevăzute în fișa postului atribuții în acest sens.

(3) Statele de organizare pot fi consultate, cu respectarea principiului «nevoi de a cunoaște», în vederea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.”

60. În anexa nr. 11, la articolul 1, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Competența emiterii actelor administrative privind numirea în funcție, modificarea și suspendarea raportului de serviciu al cadrului militar, cu excepția situațiilor în care prin lege se stabilește altfel, revine:”.

61. În anexa nr. 11, la articolul 1 alineatul (1) litera a), punctul (iv) se abrogă.

62. În anexa nr. 11, la articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Competența emiterii actelor administrative privind modificarea raportului de serviciu și numirea la cabinetele demnitarilor, precum și pentru mutarea la DGMRU și numirea în statul anexă «M» sau «S», revine ministrului afacerilor interne.”

63. În anexa nr. 11, la articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Competența emiterii actelor administrative privind menținerea în activitate revine șefilor care au competența de a emite actele administrative privind trecerea în rezervă/retragere, după aprobarea prealabilă a ministrului afacerilor interne.”

64. În anexa nr. 11, articolele 3 și 4 se abrogă.

65. În anexa nr. 11, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Competența emiterii actelor administrative privind acordarea gradului de sergent major în rezervă absolvenților anului I de studiu ai instituțiilor de învățământ superior care, din diferite motive, nu mai continuă studiile revine șefului care are competența de acordare a gradelor militare cadrelor militare din unitatea în beneficiul căreia se pregăteau.”

66. În anexa nr. 11, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Inspectorul general al Inspectoratului General de Aviație al MAI exercită competențele de emiteră a actelor administrative stabilite, potrivit prezentei anexe, pentru șefii unităților aflate în subordine/în cadrul inspectoratului general.”

67. În anexa nr. 23, la paragraful „I.6. — Evidența perioadelor de timp care nu se iau în calcul la stabilirea sporului de vechime în serviciu”, nota de subsol nr. 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2) La «Situații» se consemnează cazurile în care cadrul militar nu desfășoară efectiv activitate și nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 3 alin. (2) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 283/2002^{*}) privind încadrarea personalului Ministerului Afacerilor Interne în condiții de muncă deosebite, speciale și alte condiții.

^{*}) Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 283/2002 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

68. Anexele nr. 27 și 28 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 6 și 7 la prezentul ordin.

Art. III. — Anexele nr. 1—7^{*}) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Programele de pregătire practică prevăzute la art. 23 alin. (1¹) din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 140/2016, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 23 alin. (1¹) din Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 177/2016, cu modificările și completările ulterioare, se organizează pe baza procedurilor tactice comune de intervenție profesională aprobate de inspectorii generali ai Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Inspectoratului General al Jandarmeriei Române și Inspectoratului General pentru Imigrări.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția pct. 20 și pct. 35 ale art. I și pct. 32 și pct. 68 ale art. II, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2020.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 4 iulie 2019.
Nr. 82.

^{*}) Anexele nr. 1—7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru Relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
STATUL MAJOR AL APĂRĂRII

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor soldați și gradați profesioniști din Ministerul Apărării Naționale

Având în vedere dispozițiile art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1¹) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

șeful Statului Major al Apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2018 s-a conferit Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2018 s-a conferit Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 ani de activitate în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2018 s-a conferit Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 ani de activitate în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Statului Major al Apărării,
Nicolae-Ionel Ciucă,
general

București, 19 iunie 2019.
Nr. S.M.Ap./S-41.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 224457